

o. s. v. for at kunne følge med og skulde foretage jævnlige Udflugter til de forskellige større Arbejdspladser for at se, om Arbejdet blev fremmet med tilbørlig Kraft. Det er vist noget, som slet ikke kan praktiseres, og naar vi taler om Revision, drejer det sig jo om noget andet end at have et saadant kontrollerende Udvalg til at følge med Arbejdet. Rigsdagen kan ikke tage Stilling til de Bevillinger, der er afholdte, eller de Bevillinger, man har forsømt at afholde, før de afsluttende Regnskaber eller Aarsregnskabet foreligger, saaledes at man kan se, hvad der er anvendt; og det er paa Grundlag af Revisorernes Indstilling og de Oplysninger, de har indhentet, Rigsdagen bliver i Stand til at afsige sin Kendelse. Det, vi opnaar, er at faa Oplysning om, hvorledes Bevillingerne er anvendte, om Anvendelsen har været i Overensstemmelse med Forudsætningen. Det er indlysende, at Rigsdagen har Ret til at kræve, at Bevillinger, som er givne, ogsaa afholdes, ligesom den har Ret til at kræve, at der ikke afholdes Bevillinger, som ikke er givne. Hertil kan man altid tage Stilling, naar Oplysningerne foreligger. Et Udvalg vil ikke være i Stand til at følge Arbejdet i de forskellige Administrationsgrene, før det foreligger afsluttet, og forinden kan Rigsdagen ikke faa Adgang til at tage Bestemmelse.

Saa vidt jeg forstod, gik det ærede Medlems Udtalelse ud paa, at det ønskede Udvalg ogsaa skulde forberede Budgettets Lægning. Det bliver noget helt andet. Det er jo Administrationen, der skal forberede det. Og naar det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) bl. a. engang har udtalt, at det vilde være heldigt, at man havde et særligt Udvalg til at behandle f. Eks. Jernbanernes Budget, er dette vel rigtigt, men det bør selvfølgelig være et Udvalg, der behandler Budgettet og forelægger Indstilling derom for Rigsdagen til Vedtagelse, og ikke et Udvalg, der er nedsat for at kontrollere Budgettet og har med dets Lægning at gøre. Det, vi opnaar ved at gennemføre dette Lovforslag, er netop, at Rigsdagen kommer i Besiddelse af det Organ, der er nødvendigt, for at den kan følge Administrationen paa den Maade, denne bør følges, og saaledes være i Stand til at rejse Paatale paa rette Tid og Sted, dersom Administrationen ikke har holdt sig til de Bevillinger, der er givne, enten paa den Maade, at den har forsømt at anvende dem, har anvendt dem paa forkert

Maade eller har foretaget Udgifter, som ingen Bevillingshjemmel havde.

Vi har, under de Forhandlinger, der har været førte om Statsrevisorernes Betænkning, ved enkelte Lejligheder faaet et lille Indblik i, at der har været noget, som burde og skulde paatales, men det har mange Gange været rene Tilfældigheder, der har gjort, at Rigsdagen er kommet til Kundskab derom. Jeg skal saaledes minde om Telegrafstationen i Thisted og om det Automobil, der i sin Tid blev anskaffet i Stedet for et Telegrafkabel. Dersom vi ikke rent tilfældigt havde faaet en Meddelelse om, at noget saadant havde fundet Sted, havde vi sikkert ikke kunnet faa de Oplysninger ved Hjælp af Statsrevisionen, fordi den ikke havde Myndighed til at afkræve Institutionerne Regnskab for, hvorledes Bevillingen var anvendt. Det var rent tilfældigt, at vi fik dem, fordi Medlemmer af Rigsdagen havde haft Lejlighed til at se f. Eks., at man købte en Ejendom i Thisted og forandrede den i Stedet for at opføre en ny Ejendom, og saa vidt jeg husker, var det samme Tilfældet med det Automobil, som Telegrafvæsenet havde fundet det formaalstjenligt at anskaffe i Stedet for at anvende den Bevilling, de havde, til et Telegrafkabel. Selvfølgelig maa vi være garderede imod, at de Bevillinger, der gives, ikke anvendes til andre Formaal end dem, hvortil de er givne. Hvis Administrationen kommer i Tanker om, at en Bevilling, som den har krævet og faaet, kunde anvendes paa en bedre og mere praktisk Maade, maa den paa ny henvende sig til Bevillingsmyndighederne og faa Bemyndigelse til at anvende Pengene saaledes, som den paa det givne Tidspunkt anser det for heldigere og bedre at anvende dem. Faar den ikke en saadan Bemyndigelse, er den selvfølgelig afskaaret fra at kunne anvende Bevillingen paa den ønskede Maade.

Med Hensyn til det foreliggende Udkast til Beslutning af Rigsdagen om Valg af Statsrevisorerne og deres Virksomhed skal jeg sige, at det efter min Mening er et Udkast, som i det væsentligste er egnet til at vedtages af Rigsdagen, men jeg antager, at baade Lovforslaget og Udkastet vil blive henvist til Behandling i et Udvalg, hvor man nærmere kan undersøge dette Forhold og muligvis fremkomme med Ændringer paa Punkter, hvor man anser det for at være hensigtsmæssigt. Jeg skal derfor indskrænke mig til at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.